

et Supplement til det hele System. Det er jo ogsaa klart, at man ikke kan lade §§ 11 og 12 gaae ud, uden at man med det Samme tillige maa forandre Slutningen i § 10 og indsætte en ny Bestemmelse om, hvad der skal skee, hvis Vedtægterne ikke egne sig til Stad-
sættelse.

Indenrigsministeren: Den væsentlige Forskiel, der er imellem Regjeringsudkastet og Udvalgets Majoritets Forslag, ligger jo aabenbart i den Deel af Forslaget, der for Diebliffet er under Forhandling. Medens Regjeringen nemlig havde formeent, at Forpligtelsen til at udføre Sneefastningsarbeide maatte med Hensyn til de forskjelligte Eiendomme ordnes efter visse Hovedgrundsætninger, har Udvalgets Majoritet derimod formeent, at den burde være reent personlig, altsaa paahvile væsentlig alle Personer. Jeg vil nu aldeles ikke nægte, at der taler Meget for den af Majoriteten foreslaaede Fremgangsmaade. Som af den ærede Ordfører alt bemærket, er Sneefastningen jo ligesrem foranlediget ved Naturbegivenheder, hvis Følger i en Hast maae ophæves ved alle de Midler, der dertil ere forhaanden. Det er saaledes her mere end i de fleste Tilfælde nødvendigt at tage Hensyn ikke saameget til den større eller mindre Formue, som til at man faaer det tilstrækkelige Antal til at udføre Arbeidet. Jeg vil heller ikke negte, at Sneefastningsreglementet er i det Væsentligste gaaet ud fra et saadant Synspunkt, idet der i § 1 siges, at Sneefastningen: „er en Forpligtelse, der til det Almindeliges og sælles Nytte paaligger enhver Gaards og Huus-Beboer;“ men jeg maa dog paa den anden Side bemærke, at selve Sneefastningsreglementet, saavidt jeg kan skjønne, ikke ganske er gaaet efter denne Grundsætning ved sildigere Bestemmelser, navnlig § 6, thi der siges vel: „I Kjøbstæderne bør de Gader, igjennem hvilke Vandveien løber, uopholdeligen ryddeligholdes af hele Byen, enten ved leiede Folk, der betales af Kæmnerkassen, eller efter Fordeling paa samtlige Byens Indvaanere“, men med Hensyn til Landet bestemmes det i den samme Paragraph, at Arbeidets Inddeling skeer efter hele og halve Gaarde. Jeg vil nu gjerne ind-

rømme, at det maaskee i sin Tid har været en Inddeling, der skulde antyde Folketallet, idet man har meent, at der paa hele Gaarde maatte være et større Antal Folk og paa halve Gaarde et mindre Antal. Men dette har dog neppe paa den Tid ganske været Tilfældet, idet der dengang har været flere Gaarde, der henregnedes til halve Gaarde, hvor Folkeholdet har været større end paa de saakaldte hele Gaarde. Man har saaledes vist dengang ogsaa taget Hensyn til andre Omstændigheder end Folketallet i Almindelighed, men hvorledes nu end denne Sag forholder sig, er i Tidernes Løb — det kan vist ikke nægtes — Sagen heelt forandret; det er vistnok paa de færreste Steder saaledes, at man alene tager Hensyn til Folketallet, men man er paa de fleste Steder kommet til at gaae ud fra ganske andre Hensyn, og navnlig har vistnok paa en stor Deel Steder i Landet Hartkornet savnet en aldeles overveien-
de Betydning i dette Tilfælde. Dette — at lade Hartkornet saaledes ganske gjøre Udslaget, ganske spille Hovedrollen i denne Henseende — har Regjeringen imidlertid fundet ubilligt, og derfor er det, at Regjeringen ved sit Udcast ogsaa har tillagt nogle andre Momenter Betydning ved den Hovedregel, som der er anført for, hvorledes Sneefastningsarbeidet skulde udføres, idet man forøvrigt i denne Henseende har ladet de communale Autoriteter faae saa stor Raadighed som muligt. Nu siger vel ogsaa Majoritetens Udcast i § 10, at Kommunernes Repræsentationer ere bemyndigede til at statuere Vedtægter, naar de ikke ligesrem stride imod den Grundsætning, der er udtalt i Reglementet af 20de December 1799. Men jeg skal ikke nægte, at naar man paa den anden Side tager Hensyn til §§ 11 og 12, som vel neppe kunde udelades af Udcastet, uden at der blev et altfor stort Hul med Hensyn til de almindelige Regler, da fremkommer der Bestemmelser, som ganske gaae ud fra den Forudsætning, at det er Folketallet, der alene skal gjøre Udslaget. Hvorvidt nu dette kan være tilraadeligt eller ikke, vil jeg for Diebliffet ikke indlade mig paa; jeg vil gjentage, hvad jeg har sagt, at der vel taler meget for det, men at disse Bestemmelser — hvad jeg troer, at jeg allerede tidligere